

ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
ว่าด้วยการจัดให้มีหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ
และเครื่องหมายอื่นที่จำเป็น
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และรูปแบบในการจัดให้มีหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ และเครื่องหมายอื่นที่จำเป็นเพื่อให้ประชาชนทราบว่าเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ และอำนวยความสะดวกและให้ความรู้แก่ประชาชน รวมทั้ง เพื่อให้การสงวนอนุรักษ์ คุ้มครอง และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการจัดให้มีหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ และเครื่องหมายอื่นที่จำเป็น พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“หลักเขต” หมายความว่า หลักหรือเสาซึ่งทำด้วยไม้ คอนกรีตเสริมเหล็ก หรือวัสดุอื่นที่ใช้แสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ

“เครื่องหมายแสดงแนวเขต” หมายความว่า เครื่องหมายที่พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ในการแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ

“เครื่องหมายอื่นที่จำเป็น” หมายความว่า แผ่นวัสดุที่ทำด้วยไม้หรือแผ่นสังกะสี หรือวัสดุที่มีลักษณะใกล้เคียง เพื่อให้ข้อมูล คำเตือน ข้อเสนอแนะ หรือข้อความสัญลักษณ์เพื่ออธิบายข้อมูลให้ความรู้ ข้อห้าม ข้อควรปฏิบัติ ในอุทยานแห่งชาติ

“เจ้าหน้าที่รังวัด” หมายความว่า ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่ง นายช่างสำรวจ นายช่างโยธา นายช่างเทคนิค หรือข้าราชการอื่นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่รังวัดแนวเขตอุทยานแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ข้อ ๔ ให้อธิบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหา หรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

หลักเขต

ส่วนที่ ๑

หลักเขตบนบก

ข้อ ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตบนบกเพื่อแสดงแนวเขตของพื้นที่ที่ได้กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา

ข้อ ๖ เมื่อได้ทำการสำรวจ รังวัดแนวเขต และจัดทำแผนที่เพื่อกำหนดพื้นที่ให้เป็นอุทยานแห่งชาติโดยมีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันเสร็จแล้ว ให้เจ้าหน้าที่รังวัดร่วมกับหัวหน้าอุทยานแห่งชาติและประธานเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รับมอบหมายดำเนินการกำหนดตำแหน่งที่จะปักหลักเขตตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาในทุกระยะ ไม่เกิน ๑ กิโลเมตร สำหรับพื้นที่ที่มีการหักมุมของแนวเขตให้ปักหลักเขตเสริมเพื่อแสดงแนวเขตให้สามารถมองเห็นได้ชัดเจนตามความจำเป็นและเหมาะสม ตามแบบแนบท้าย ๑

ในกรณีอุทยานแห่งชาติซึ่งมีแนวเขตที่ไม่สามารถจัดให้มีหลักเขตได้เนื่องจากมีอุปสรรค เช่น พื้นที่อยู่ในลำน้ำ ห้วย คลอง หน้าผา หรือพื้นที่เสี่ยงภัย จะไม่ปักหลักเขตในพื้นที่ดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๗ การย้ายหลักเขตสามารถกระทำได้ในกรณีตรวจพบว่าไม่ตรงกับแนวเขตตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา โดยขออนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๘ ในกรณีที่หลักเขตเคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ ให้ทำการซ่อมแซมหรือปักหลักเขตใหม่และใช้หมายเลขหลักเขตเดิม โดยขออนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๙ ในการจัดให้มีหลักเขตเสริม ให้ใช้ตามแบบแนบท้าย ๑ โดยใช้หมายเลขหลักเขตลำดับก่อนหน้า ตามด้วยเครื่องหมาย “/” แล้วตามด้วยลำดับของหลักเขตเสริม

ข้อ ๑๐ เมื่อได้จัดให้มีหลักเขตบนบกในทุกกรณีแล้ว ให้จัดทำแผนที่ และจัดทำประกาศของหน่วยงานปิดประกาศ ณ ที่ทำการอุทยานแห่งชาติ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งท้องที่ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบอย่างทั่วถึง แล้วรายงานพร้อมส่งหลักฐานเอกสารการปิดประกาศให้อธิบดีทราบ

ส่วนที่ ๒

หลักเขตในน้ำ

ข้อ ๑๑ อุทยานแห่งชาติใดที่มีแนวเขตในน้ำ ลำน้ำ หรือทะเล แล้วแต่กรณี ให้จัดทำหลักเขตในน้ำแสดงแนวเขตตามความจำเป็นและเหมาะสมของสภาพพื้นที่ตามแบบแนบท้าย ๒ ทั้งนี้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีก่อนดำเนินการ โดยให้เจ้าหน้าที่รังวัดร่วมกับหัวหน้าอุทยานแห่งชาติ

และประธานเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับมอบหมายดำเนินการกำหนดตำแหน่งที่จะแสดงแนวเขตตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาในทุกระยะ ไม่เกิน ๒ กิโลเมตร สำหรับพื้นที่ที่มีการหักมุมของแนวเขตให้จัดทำหลักเขตในน้ำเสริมเพื่อแสดงแนวเขตให้สามารถมองเห็นได้ชัดเจนตามความจำเป็นและเหมาะสม ตามแบบแนบท้าย ๒

ในกรณีที่การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เป็นปัญหาด้านความปลอดภัย การคมนาคม หรือมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ จะไม่จัดทำหลักเขตในพื้นที่ดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๑๒ การจัดทำหลักเขตในน้ำแสดงแนวเขตแต่ละตำแหน่ง ให้คำนึงถึงความจำเป็น ความคุ้มค่า ทรัพยากรธรรมชาติ และความปลอดภัย

ข้อ ๑๓ การย้ายหลักเขตในน้ำสามารถกระทำได้ในกรณีตรวจพบว่าไม่ตรงกับแนวเขตตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา โดยขออนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่หลักเขตในน้ำแสดงแนวเขตเคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ ให้ทำการซ่อมแซมหรือจัดทำหลักเขตในน้ำใหม่และใช้หมายเลขหลักเขตในน้ำเดิม โดยขออนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๑๕ กรณีอุทยานแห่งชาติที่ยังไม่สามารถจัดทำหลักเขตในน้ำแสดงแนวเขตไว้ในขณะนั้นได้ ให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติดำเนินการจัดทำเครื่องหมายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ เช่น ท่อนไม้ปลายเชือก หรือวัสดุอื่นใด เพื่อแสดงแนวเขตเป็นการชั่วคราวไว้ก่อนก็ได้

ข้อ ๑๖ เมื่อได้จัดให้มีหลักเขตในน้ำแสดงแนวเขตในทุกกรณีแล้ว ให้จัดทำแผนที่ และจัดทำประกาศของหน่วยงานปิดประกาศ ณ ที่ทำการอุทยานแห่งชาติ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งท้องที่ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบอย่างทั่วถึง แล้วรายงานพร้อมส่งหลักฐานเอกสารการปิดประกาศให้อธิบดีทราบ

หมวด ๒

ป้าย

ส่วนที่ ๑

ป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ

ข้อ ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ เพื่อให้สังเกตเห็นแนวเขตอุทยานแห่งชาติระหว่างหลักเขตเด่นชัด โดยเฉพาะในที่ราบที่ไม่มีหลักเขต และในที่ที่มีหลักเขตห่างกันอยู่มาก ตามแบบแนบท้าย ๓

ข้อ ๑๘ การติดป้าย ให้ติดบริเวณต้นไม้ซึ่งอยู่ในแนวเขตอุทยานแห่งชาติ แต่หากหาต้นไม้ในแนวเขตอุทยานแห่งชาติไม่ได้ หรือหาได้ไม่เพียงพอให้ใช้ต้นไม้ที่อยู่ใกล้เคียงแนวเขตซึ่งอยู่ในแนวเขตต้นไม้ที่ใช้ติดป้ายให้มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่ต่ำกว่า ๓๐ เซนติเมตร และมีลักษณะที่แสดงว่า

จะอยู่ไปได้ถาวรตามสมควร แต่ถ้าไม่สามารถหาต้นไม้ยืนต้นได้ จะใช้ไม้ยืนต้นตายหรือตอไม้สูงที่มีลักษณะทนทานพอสมควร ถ้าหากหาต้นไม้หรือตอไม้ไม่ได้ก็ให้ใช้หลักไม้สำหรับติดป้ายแทนก็ได้

ข้อ ๑๙ ป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ ให้หันป้ายด้านที่มีข้อความนอกเขตอุทยานแห่งชาติ และให้ติดสูงจากพื้นดินระยะ ๒ - ๔ เมตร พอที่จะมองเห็นได้ ถ้ามีกิ่งไม้ ใบไม้ปกคลุมบริเวณที่ติดป้ายก็ให้ตัดกิ่งใบที่ปกคลุมออก เพื่อให้สามารถมองเห็นป้ายได้ชัดเจน

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่แนวเขตอุทยานแห่งชาติด้านใดอยู่ใกล้เคียงกับที่ดินของเอกชนหรือที่สงวนหวงห้ามของหน่วยราชการอื่น ให้ติดป้ายห่างกันระยะ ๕๐ - ๑๐๐ เมตร หรือมากน้อยกว่านั้นตามความเหมาะสม

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่แนวเขตอุทยานแห่งชาติขนานไปกับถนนหรือแม่น้ำลำคลอง ซึ่งมีการสัญจรไปมา ให้ติดป้ายเป็นระยะ ๆ ห่างกันประมาณ ๑๐๐ - ๕๐๐ เมตร หรือมากน้อยกว่านั้นตามความเหมาะสม

ถ้าแนวเขตอุทยานแห่งชาติอยู่ในป่าทึบห่างจากที่เอกชนหรือทางสัญจรไปมาจะเลือกติดป้ายเฉพาะในที่สำคัญ ในที่มีถนนหนทางผ่านใกล้เขตอุทยานแห่งชาติก็ได้ และตรงทางเข้าออกอุทยานแห่งชาติจะเป็นทางบกหรือทางน้ำ ต้องให้มีป้ายอุทยานแห่งชาติติดไว้

ส่วนที่ ๒ ป้ายแสดงพื้นที่อุทยานแห่งชาติ

ข้อ ๒๒ พื้นที่อุทยานแห่งชาติใด ที่ต้องป้องกัน ควบคุมดูแล หรือฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ หรือพื้นที่ในบริเวณที่ประชาชนสัญจรไปมา ให้จัดทำป้ายแสดงพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เห็นโดยทั่วกัน ตามแบบแนบท้าย ๔

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่แนวเขตอุทยานแห่งชาติอยู่ใกล้ชุมชนหรือติดต่อกับที่ดินของเอกชนหรือที่สงวนหวงห้ามของหน่วยราชการอื่น หรือทางผ่านเข้าออกอุทยานแห่งชาติ หรือมีแม่น้ำลำคลองไหลผ่าน ให้ติดป้ายเป็นระยะ ๆ ห่างกัน ๕๐๐ เมตร หรือ ๑ กิโลเมตร หรือมากน้อยกว่านั้น ตามความเหมาะสม

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่แนวเขตอุทยานแห่งชาติขนานไปกับทางหลวงแผ่นดินหรือแม่น้ำลำคลองที่มีการสัญจรไปมา ให้ติดป้ายไว้เป็นระยะ ๆ ห่างกัน ๕๐๐ เมตร หรือ ๑ กิโลเมตร หรือมากน้อยกว่านั้นตามความเหมาะสม

ส่วนที่ ๓ ป้ายแสดงขอบเขตอุทยานแห่งชาติ

ข้อ ๒๕ ให้จัดทำป้ายแสดงขอบเขตอุทยานแห่งชาติ ติดไว้ตามแนวเขตอุทยานแห่งชาติ ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับชุมชน หรือทางสัญจรไปมาทั้งทางบกและทางน้ำ หรือในที่แห่งอื่นใด เพื่อส่งเสริม

ความเข้าใจของประชาชนในท้องที่ ตลอดจนผู้ที่สัญจรไปมาผ่านอุทยานแห่งชาติให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ถึงขอบเขตอุทยานแห่งชาตินั้น ๆ และเพื่อให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของอุทยานแห่งชาติที่รัฐดำเนินการ อยู่ในปัจจุบันนี้ว่า อุทยานแห่งชาติมิได้เป็นสมบัติของหน่วยราชการใด หากแต่เป็นของประชาชนชาวไทยทุกคน ตามแบบแนบท้าย ๕

ข้อ ๒๖ การติดป้ายแสดงขอบเขตอุทยานแห่งชาติ ให้หันป้ายด้านที่มีข้อความนอกขอบเขตอุทยานแห่งชาติโดยให้ขนานไปกับแนวเขตอุทยานแห่งชาติ

ข้อ ๒๗ การย้ายป้ายสามารถกระทำได้ในกรณีตรวจพบว่าไม่ตรงกับแนวเขตตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา โดยขออนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ป้ายแสดงขอบเขตอุทยานแห่งชาติ เคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ ให้ทำการซ่อมแซมหรือจัดทำป้ายใหม่แทน โดยขออนุมัติจากอธิบดี

ส่วนที่ ๔ ป้ายอื่น

ข้อ ๒๙ ป้ายอื่นที่ติดตั้งไว้ตามสถานที่ในอุทยานแห่งชาติ ให้มีรูปแบบหรือลักษณะของป้ายตามความเหมาะสมทางสถาปัตยกรรมหรือวัตถุประสงค์ของการใช้ประโยชน์ ได้แก่

(๑) ป้ายบอกทาง เป็นป้ายเพื่อใช้บอกทิศทางและแนะนำนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เป้าหมายที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณประกอบกิจกรรม และจุดสำคัญต่าง ๆ ได้โดยถูกต้อง ปลอดภัยและรวดเร็ว

(๒) ป้ายข้อบังคับและคำเตือน เป็นป้ายเพื่อแนะนำนักท่องเที่ยวให้ทราบกฎ ระเบียบ และข้อห้าม รวมทั้งข้อควรปฏิบัติที่จำเป็นและควรทราบในการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติและเพื่อใช้แจ้งเตือนถึงข้อควรระวังและแนะนำให้นักท่องเที่ยวทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับอันตรายและอุบัติเหตุซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากสภาพพื้นที่หรือกิจกรรมต่าง ๆ และอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว รวมทั้งผลกระทบด้านนันทนาการในพื้นที่

(๓) ป้ายสถานที่ เป็นป้ายเพื่อใช้แสดงชื่ออุทยานแห่งชาติ แหล่งท่องเที่ยวหรือบริเวณต่าง ๆ รวมถึงจุดสำคัญอื่น ๆ ภายในเขตอุทยานแห่งชาติให้นักท่องเที่ยวทราบว่ากำลังเข้าไปในสถานที่นั้น

(๔) ป้ายสื่อความหมาย เป็นป้ายเพื่อแจ้ง แสดง หรืออธิบายข้อมูลและเรื่องที่น่าสนใจในอุทยานแห่งชาติ รวมทั้งสภาพพื้นที่ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้และเข้าใจในเรื่องราวดังกล่าวและใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างความเข้าใจ เกิดความตระหนักถึงคุณค่าและให้ความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรนันทนาการอย่างถูกวิธี

หมวด ๓

เครื่องหมายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่มีความจำเป็นที่ต้องจัดให้มีเครื่องหมายอื่นนอกจากการจัดทำหลักเขตหรือป้ายแล้ว อาจใช้การวางท่อนไขว้ปลาเป็นเครื่องหมายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติในน้ำ ตามแบบแนบท้าย ๖ หรือในพื้นที่อื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต้องแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดให้มีแนวเขตอย่างอื่น เช่น การถางแนวรอบเขตอุทยานแห่งชาติ การขุดร่อง กองดินหรือหิน รวบรวมหนาม ก็ได้ โดยคำนึงถึงความจำเป็นและเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

หมวด ๔

เครื่องหมายอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่มีความจำเป็น นอกจากการจัดทำหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดให้มีเครื่องหมายอื่นที่จำเป็นได้ตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

บทเฉพาะกาล

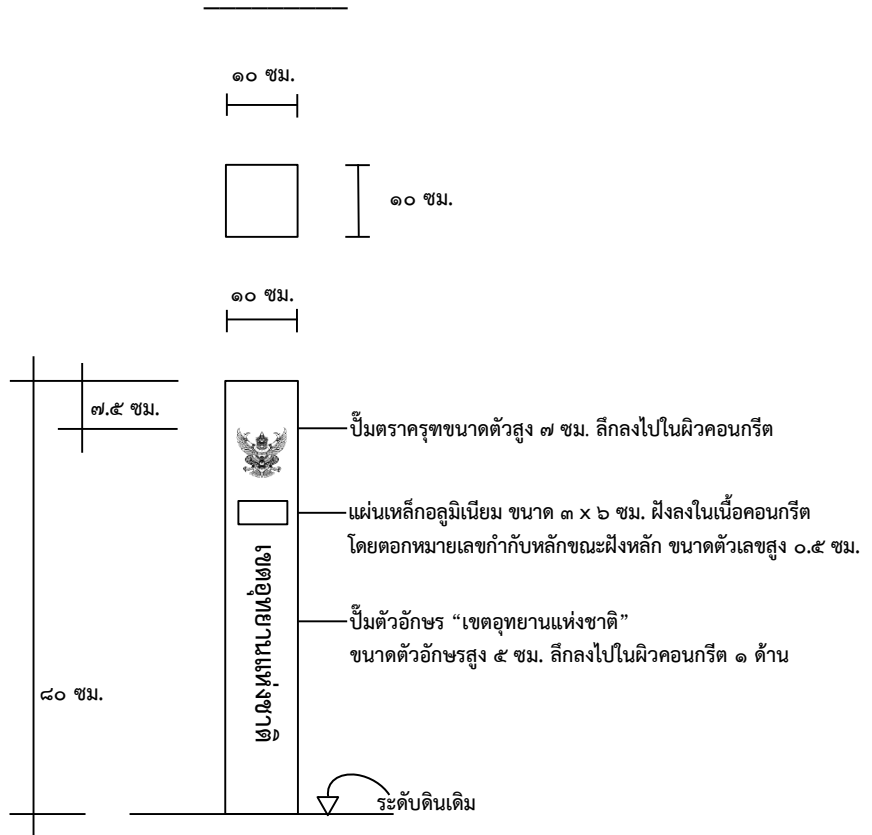
ข้อ ๓๒ บรรดาหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ และเครื่องหมายอื่นที่จำเป็น ที่มีอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

สัญญา เนติธรรมกุล

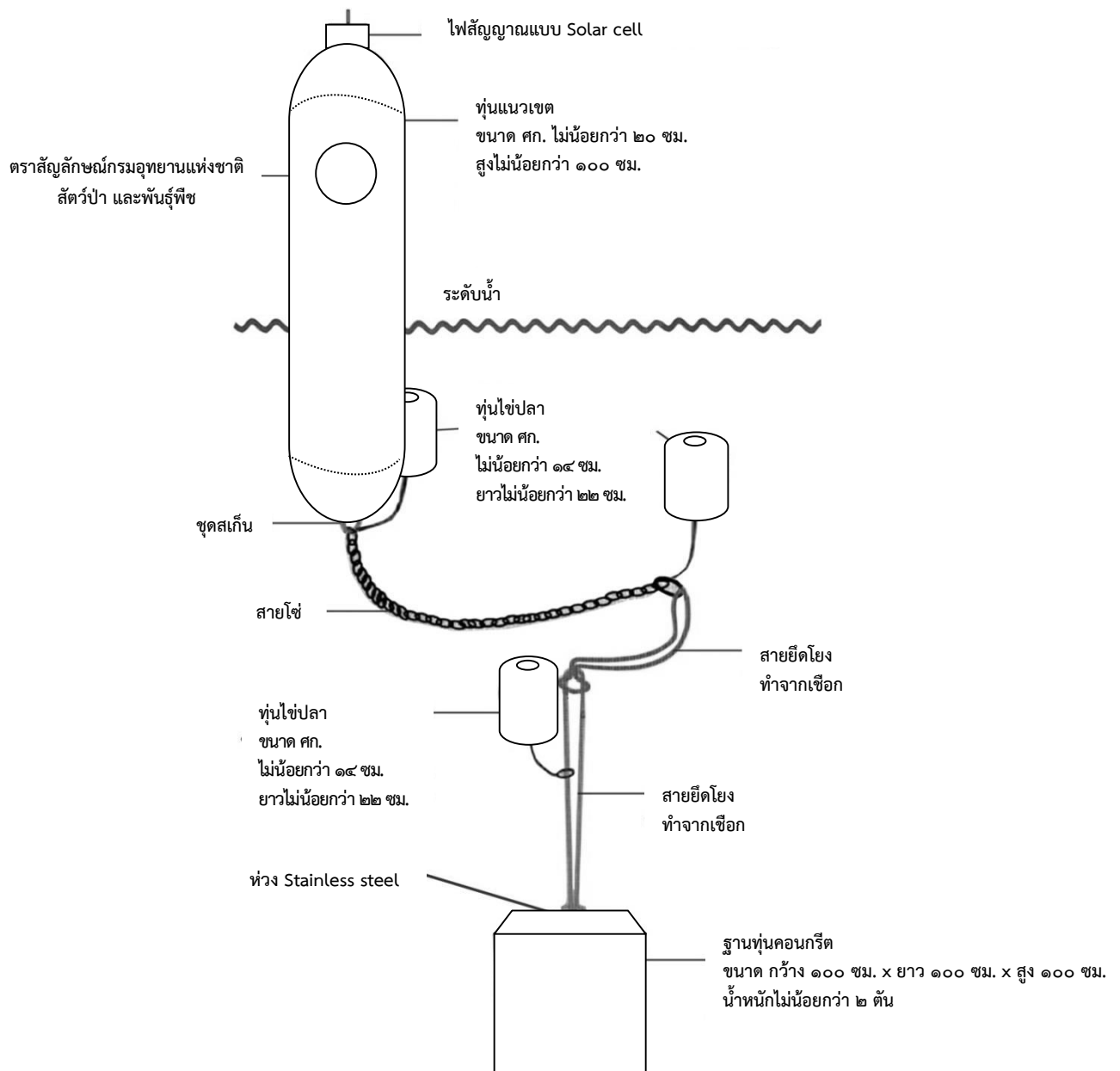
อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

แบบแนบท้าย ๑ หลักเขตบนบก

แบบแนบท้าย ๒

หลักเขตในน้ำ

หมายเหตุ ขนาดอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมของสภาพการใช้งานหรือสภาพพื้นที่

แบบแนบท้าย ๓
ป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ

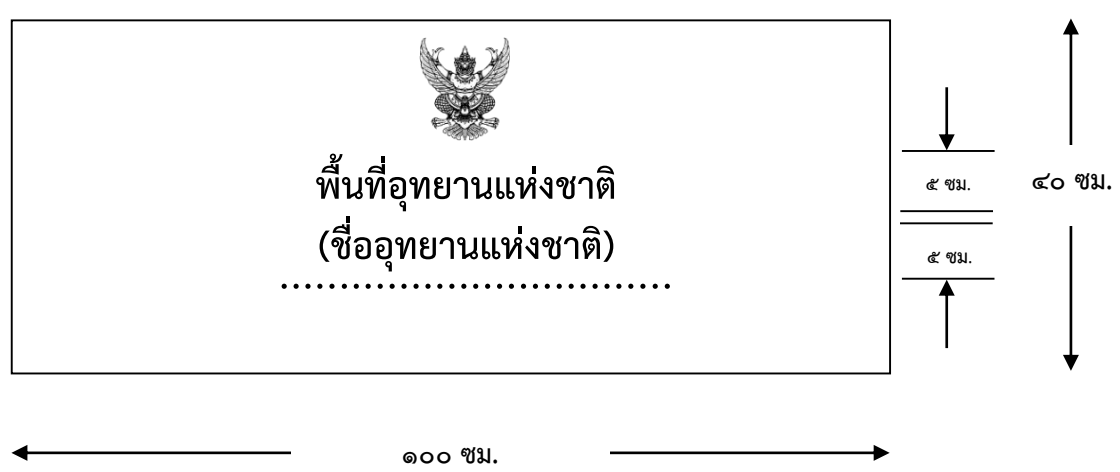

รายการประกอบแบบ

๑. ขนาดมีหน่วยเป็นเซนติเมตร
๒. พื้นป้ายเป็นสีขาว ตัวอักษรสีเขียวเข้ม
๓. ขนาดตัวอักษรสูง ๖ เซนติเมตร
๔. ป้ายทำด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ แข็งแรง และทนทาน

หมายเหตุ ขนาดของป้าย ตัวอักษร สี วัสดุที่ใช้ อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมของสภาพการใช้งานหรือสภาพพื้นที่

แบบแนบท้าย ๔
ป้ายแสดงพื้นที่อุทยานแห่งชาติ

รายการประกอบแบบ

๑. ขนาดมีหน่วยเป็นเซนติเมตร
๒. พื้นป้ายเป็นสีขาว ตัวอักษรสีเขียวเข้ม
๓. ขนาดตัวอักษรสูง ๕ เซนติเมตร โดยทำเป็น
๒ บรรทัด เพื่อให้มองเห็นชัดเจนจากระยะไกล
๔. ป้ายทำด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ แข็งแรง และทนทาน

หมายเหตุ ขนาดของป้าย สี ตัวอักษร วัสดุที่ใช้ อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมสภาพการใช้งานหรือสภาพพื้นที่

แบบแนบท้าย ๕
ป้ายแสดงขอบเขตอุทยานแห่งชาติ

			๑๒๐ ซม.
อุทยานแห่งชาติ (ชื่ออุทยานแห่งชาติ)			
ทิศเหนือ	จด.....		
ทิศใต้	จด.....		
ทิศตะวันออก	จด.....		
ทิศตะวันตก	จด.....	แผนที่สังเขป	
เนื้อที่.....ตารางกิโลเมตร			
อุทยานแห่งชาติเป็นของคนไทยทุกคน			
โปรดช่วยกัน ปกป้อง ดูแลรักษา			

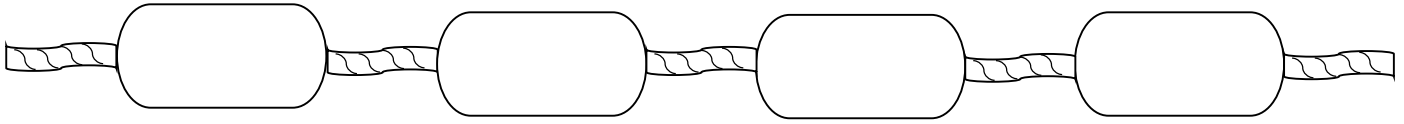
๒๔๐ ซม.

รายการประกอบแบบ

๑. ขนาดมีหน่วยเป็นเซนติเมตร
๒. พื้นป้ายเป็นสีขาว ตัวอักษรสีเขียวเข้ม
๓. ขนาดตัวอักษรให้พิจารณาตามความเหมาะสมแต่ให้มีข้อความครบถ้วนตามแบบที่กำหนด
๔. ป้ายทำด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ แข็งแรง และทนทาน
๕. แผนที่ เป็นแผนที่สังเขปเพื่อหมายเหตุรูปหรือลักษณะขอบเขตของพื้นที่อุทยานแห่งชาตินั้น ๆ
๖. บริเวณมุมของป้ายด้านใดด้านหนึ่งอาจมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการประชาสัมพันธ์อุทยานแห่งชาตินั้น ๆ

หมายเหตุ ขนาดของป้าย สี ตัวอักษร วัสดุที่ใช้ อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมของสภาพการใช้งานหรือสภาพพื้นที่

แบบแนบท้าย ๖
ทุ่นไข่ปลา

ลักษณะทุ่นไข่ปลา

- (๑) ลักษณะทุ่นทรงกระบอกทำจากโฟม Polymer หรือ Polyethylene หรือวัสดุอื่นที่ใกล้เคียง ภายในบรรจุด้วย PU Foam มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๑๔ เซนติเมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๑๘ เซนติเมตร สามารถรับแรงกระแทกได้ดี
- (๒) สีที่ใช้ในการผลิตหรือสีเหลืองหรือสีส้ม
- (๓) ทุ่นสามารถลอยตัวในน้ำได้ดี ผิวทุ่นไม่ดูดซึมน้ำและความชื้น ทนต่อความร้อนของรังสีอัลตราไวโอเลต (UV) ทนต่อการกัดกร่อนของเกลือในทะเล ทนต่อการด - ต่าง และเคมีภัณฑ์ได้เป็นอย่างดี มีความแข็งแรงทนทาน
- (๔) แกนกลางของทุ่นวางท่อ HDPE PN ๑๐ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒๕ มิลลิเมตร เชื่อมติดเป็นเนื้อเดียวกับทุ่นเป็นรูผ่านทะลุสำหรับร้อยเชือกและป้องกันการเสียดสีของเชือกกับเนื้อทุ่น

ลักษณะเชือก

- (๑) เชือกยัดโยงทุ่นไข่ปลา ใช้เชือกใยยักซ์หรือเชือกอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๑.๔ เซนติเมตร
- (๒) เชือกสำหรับผูกทุ่นไข่ปลากับเชือกยัดโยง ใช้เชือกใยยักซ์หรือเชือกอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๕ เซนติเมตร

หมายเหตุ วัสดุ ขนาด สี ของทุ่น อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมของสภาพการใช้งานหรือสภาพพื้นที่